

Протокол

№

гр. София, 07.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9875** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14:02 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ ИНСТИТУТ за ЯДРЕНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ и ЯДРЕНА ЕНЕРГЕТИКА при БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ на НАУКИТЕ - редовно уведомен, се представлява от адвокат Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОР на ТП на НОИ София - град - редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрисконсулт В., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА Г. В. Д. - редовно уведомена, явява се лично и с адвокат М., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА З. Д. Д. - редовно уведомена, не се явява, представлява се от адвокат М., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА М. Д. Д. - редовно уведомена, не се явява, представлява се от адвокат М., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. И. Ц., редовно призован, явява се.

СВИДЕТЕЛЯТ Л. Т. Д., редовно призован, явява се.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и
О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адвокат Г.: Водим допуснатия ни от съда свидетел, а именно: доцент Л. Г..

СНЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетелите:

Ц. И. Ц.: с ЕГН: [ЕГН], на 47 години, неосъждан, без дела и родство със страните по делото.

ПРЕДОСТАВИ на съда документ за самоличност за констатация, който му бе върнат.

Л. Т. Д.: с ЕГН: [ЕГН], на 41 години, неосъждан, без дела и родство със страните по делото.

ПРЕДОСТАВИ на съда документ за самоличност за констатация, който му бе върнат.

Л. С. Г.: с [ЕГН], на 55 години, неосъждан, без дела и родство със страните по делото.

ПРЕДОСТАВИ на съда документ за самоличност за констатация, който им бе върнат.

ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност, носена за лъжесвидетелстване по реда на чл. 290 от НК, същите обещаха да кажат само истината.

В залата остана свидетелят при режим на призоваване Ц. И. Ц..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ на свидетеля Ц. Ц.:

На въпроси на адвокат М., свидетелят отговори: Познавах Д. Д.. От 6 години работя в Ядрения институт на БАН като техник - механик и от оттогава познавам Д.. Познавахме се като колеги. Нямахме близки, приятелски отношения, но все пак като добри колеги. Този Институт се намира леко встрани от ядрения реактор. Има основна сграда, в която се помещават – лаборатории, канцеларии и други. Това е основната сграда. Втората сграда – самият реактор е като буквата „Г“. Няма много сгради, една основна. Реакторът си е горе - долу една сграда на буквата „Г“.

Зная какво се случи с Д., тъй като аз го открих. Колегата Л., /който също е свидетел днес/ дойде около обяд и попита дали сме виждали Д.. Ние казахме, че не сме. Колата на Д. беше отвън. Колегата изглеждаше притеснен, защото му е звънял по телефона, а Д. не е вдигнал, което не е нормално за него. Притеснително беше, че Л. чува телефона, че звъни в стаята, но Д. не вдига и си е помислил да не би да му е прилошало. Помоли ме да взема желязо или нещо друго за да отворя стаята. Вратата на стаята се отключва само с карта. По принцип има и ключ, но не го знаем къде се намира. Само той можеше да влиза с карта понеже беше оператор на реактор. Взех желязо с и отворих, но него го нямаше вътре.

Започнахме да го търсим в стаите на четвърти етаж, трети, на втори етаж. Слязохме най-долу в мазетата, в лабораториите също го нямаше. На една малка сградичка, на която казваме топла връзка и е с остъкление, която води към малко дворче й беше отворена вратата. Там ходеха чистачките, има перално помещение. Един колега /не помня кой/ попита защо е отворена вратата. Отидохме да затворим вратата да не става студено и течение. Затворих вратата, обърнах се да влизам пак в основната сграда, погледнах в дворчето и тогава видях тяло, което лежи в малкото дворче. Извиках останалите и те дойдоха. Обадихме се на В. В., тя е техническа защита в реактора.

Сградата е на буквата „Г“. Тялото беше плътно до сградата. Д. имаше пълен достъп до всички зони. Като оператор на сграда неговата карта отключваше абсолютно всички врати. Аз например имам само за основните. Той можеше да влиза навсякъде.

От 6 години откакто съм в института не е правен ремонт. На покрива имаше не теч, а по - скоро хвъркнала ламарина от покрива, която беше паднала. Едната сграда е с равен покрив, а на реактора покривът е леко скосен и отгоре е с ламарина. Имаше силен вятър. Може да е имало течове. Аз не съм се качвал, не знам. Майсторите и колегата Драго се качваха. Аз не съм ги виждал. По-скоро Драго се качваше да

снимат, какво са направили майсторите. Знам, че ремонтът беше приключил, когато се случи това нещо. Ремонтът беше на равния покрив на основната сграда. Оправиха ламарината и там се оказа, че има нещо като битум. Ламариненият покрив е този на реактора.

На въпроси на адвокат Г., свидетелят отговори: От 6 години познавам Д., но не знам точно с какво се занимаваше. Чул съм, че е оператор на пулт-реактор. Той е там чисто технически. Не знам дали има научна длъжност и дали се занимава с научни изследвания. Аз съм общ работник техник - механик. Не знам точно неговата длъжност.

Работното му място беше на втори етаж срещу реакторната зала. Там, където отворих вратата с щангата. Тя се намира в основната сграда, където офисите, лабораториите, помещенията за работа на персонала. Като разбихме вратата и влязохме в стаята нищо не намерихме. Там беше телефонът му, компютърът, работни дрехи. Сутринта никой не го беше виждал. Той е трябвало да ходи на някакво събрание и затова го търсеха, защото е трябвало да присъства.

Дата беше или 15-ти, или 16-ти февруари, или 14-ти, годината беше 2022г. или 2023г. когато го намерихме. Към тази дата ремонтът на покрива с ламарината вече беше направен, поне месец преди това. Не знам дали е имало течове в този период след ремонта преди и след случката. Не знам дали е имало течове преди ремонта, който беше заради падналата ламарина.

На покрива съм се качвал веднъж точно, когато постъпих на работа. Качих се с колегата С., за да ми покаже откъде се излиза. Аз лично не съм виждал Д. да се кача на покрива. Не знам да му е възлагано и да е изпращан на покрива. Не знам да е имал ангажимент свързан с поддръжката на покрива и сградата. На покрива няма технология и оборудване свързано с реактора. Има една или две камери, които си ги поддържа фирма.

Тогава Д. е излязъл през капандурата. Само от там може. Не мога да определя тази капандура къде точно спрямо реактора се намира. Някак между двата. Не мога визуално да си представя точно. В залата с реактора няма течове. На датата на случката с Д., не е имало течове. Самият реактор като техника е вътре в сградата, не е извън нея. Аз съм виждал реактора в тази зала. Поне остатъците от него. Той не работи, но е бил някога.

На въпроси на адвокат М., свидетелят отговори: Не мисля, че може да се възстанови някога този реактор.

СТРАНИТЕ/поотделно/: Нямаме въпроси към свидетеля.

В залата се въведе свидетелят при режим на призоваване Л. Т. Д..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ на допуснатия свидетел:

На въпроси на адвокат М., свидетелят отговори: От 2006г. до тази пролет на 2024г. съм работил в Института за ядрени изследвания. Познавах Д. Д.. Бяхме семейни приятели. Случилото се с него ми е ясно. Аз бях един от хората, които откриха тялото. Тялото беше открито в нещо като заградено вътрешно дворче в задната част на сградата на изследователския реактор.

Сградата на реактора представлява една основна част и реакторна зала, които са разположени перпендикулярно една на друга. Ако застанем срещу сградата, от лявата част на тази перпендикулярна страна там беше открито тялото.

Д. работеше като асистент в института в отдел ЯНЕУБ. По това време когато се случи

това, ръководителят на звеното на този реактор беше доцент М. М., сега в момента не знам. Мисля, че преди Д. да бъде назначен като асистент, той беше оператор на ядрен реактор, който така или иначе не работи и затова изпълняваше някакви други функции. Съвместната ни работа с него беше по различни проекти, както и двамата с него бяхме част от комисията по околната среда. П., че той имаше достъп до цялата сграда. Не мога да кажа, защото не знам точно за тази му длъжност.

Кабинетът му се намираше на втория етаж на сградата точно срещу реакторната зала. За качване на покрива на сградата не ми е споделял, но в приятелски разговори сме си споделяли, че покривът тече и има нужда от ремонт. Имаше текущ ремонт по това време. Нямаше как да не го забележа, защото лабораторията, в която работех беше точно на отсрещната страна на реакторната зала. Имаше подмяна на улуци и някакви неща. Не съм много запознат точно какво е извършвано. Отгоре не знам какво са правили. Д. не ми е споделял да се е качвал на покрива по това време. Знам, че оглеждаше самата сграда отстрани. Повече от това, не знам.

На въпроси на адвокат Г., свидетелят отговори: От кабинета на Д. до мястото, където той се е качил на покрива се стига, доколкото ми е известно от капандура на четвъртия етаж, която се отваря. Оттам предполагам се е качил по стълбите. Сградите са две. Едната сграда е централна и едната е на самия реактор. Покривите са съединени. Сградата на ядрения реактор няма етажи, там е едно цяло пространство. Кабинетът на Д. е в тази част на сградата, която има етажи.

В деня когато това се случи, сутринта имаше Общо събрание на института. Всички трябваше да присъстват там. Така ние установихме, че има нещо и нещо се е случило, защото той не присъства, а на всички други събрания е бил редовен и не е имал отсъствие. Така установихме, че него го няма. З. му по телефоните. Той не си вдигаше телефона. Тогава, аз отидох да проверя в кабинета му. Чуках на вратата на кабинета му, но той не беше там. Неговият кабинет е с ограничен достъп. Там се влиза с код, който той го знае. Няма как друг да влезе там, защото неговият кабинет навремето е представлявал контролната зала на изследователския ядрен реактор.

Тогава започнахме да звъним пред вратата му и чух, че телефонът звъни отвътре. Започнах да разпитвам колегите, дали някой не го е виждал. Никой не го беше виждал. Тогава вече организирахме търсене да видим къде е, защото колата му беше на паркинга, телефонът му беше в стаята, а него го нямаше. Така се стигна до преминаването ни през коридорчето на малкия двор и тогава колегата Ц. го забеляза. Само за няколко минути се събрахме целият екип, който го търсехме. Видяхме, че е късно.

Преди около четири години, аз се помещавах в стая на четвъртия етаж, която се пада под въпросната капандура. В тази стая започна да тече, таванът започна да пада. Тогава аз се преместих. Това беше може би 2020 г. или 2021г. Тогава ми беше известно, че има теч. Просто повече не съм се качвал на четвъртия етаж, защото нямаше какво да правя там след като се изнесох. Влизал съм в реакторната зала. От самия покрив, не знам дали е имало теч, но преди доста години имаше проблем с някакви улуци отстрани и течейки водата влизаше вода в реакторната зала, но за самия покрив не мога да кажа. Не помня кога е било това, може би преди около шест години, да кажем 2018г.

Не съм запознат дали Д. е имал функция да поддържа технически покрива или съоръжения. Не съм запознат с неговите по този начин служебни задължения. Не знам дали му е възлагано да се качва на покрива. Не съм участвал при провеждането на

технически съвети. Не знам дали има оборудване, технологии и устройства на подпокривното пространство. Не съм се качвал на подпокривното пространство. Според мен между четвъртия етаж и подпокривното пространство има някаква разлика. Аз говоря само за четвъртия етаж. На четвъртия етаж покривът беше с окачен таван и започнаха да падат платната.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам въпроси към свидетеля.

В залата се въведе свидетелят при режим на довеждане от страна на жалбоподателя Л. С. Г..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ на допуснатия свидетел:

На въпроси на адвокат Г., свидетелят отговори: Аз работя на длъжност заместник-директор в Института за ядрени изследвания и ядрена енергетика. Работя там от 1995г. Два мандата съм бил заместник-директор, след това един мандат директор. Познавах Д. Д. от 2010г., когато станах ИД заместник-директор на института. Той беше изключителен специалист. Знаеше всичко за изследователския реактор, за източниците, говореше английски език и участваше във всички мисии в института. Тъй като ние бяхме млади заместник-директори и директори, много разчитахме на знанията, които имаше той и други колеги за изследователския реактор. За деня на злополуката си спомням, че това беше много важен ден за института. Беше планирано да се събере Общото събрание на учените и да обсъди и гласува за директор. Това е изключително важно събитие, което се случва веднъж на четири години и всеки глас е важен. Ние разчитахме Д. да се появи на това Общо събрание, тъй като той имаше право да гласува за директор. Той не се появи и след като приключи събранието, започнаха да го търсят.

Доколкото ми е известно, никой в института не е натоварен със задължения да обследва техническата годност на сградите, покривни пространства и подпокривни пространства. Покривът беше ремонтиран по необходимост. Вятърът откъсна една ламарина, трябваше да се ремонтира и от БАН ни отпуснаха необходимите средства. Ние нямаме никакви специалисти, които да се грижат за поддръжката на покрива. Никога не е имало теч от покрива, нито преди ремонта, нито след ремонта. Ремонтът се направи заради ламарина, която беше опасна, но никога не е имало теч от покрива. Разбира се, имали сме течове в приземния етаж помещенията, но никога на покрива.

Мисля, че ремонтът заради ламарината приключи през 2023г. На 15-ти януари мисля, че дойдоха колегите от БАН, за да го приемат като изпълнен успешно и оттогава не е имало проблеми. Към м.януари, 2023г. бях директор на Института за ядрени изследвания и ядрена енергетика. Категорично, не съм възлагал аз или чрез моите заместници на Д. да се качва на покрива. Ремонтът беше върху покрива на административната сграда на реактора, тъй като там се беше откъснала ламарината. Това е отделна сграда, не е свързана със сградата където се намира изследователският реактор. Няма начин от покрива на реактора да се отиде към покрива на административната сграда, тъй като те са с различна височина. Целият ремонт беше направен с едно външно скеле и всички материали бяха качени от скелето.

Когато ме информираха, че се е случил инцидентът, аз отидох веднага там, но полицията беше дошла и отцепила района. Не ни пуснаха да видим къде и какво е станало. Никога не е имало теч на реактора. Нарича се реакторна зала, там се намира корпусът на реактора със съответните съоръжения и уреди. Там фактически вече няма нищо, реакторът е частично изваден от експлоатация по програма за реконструиране.

Не можахме да изпълним тази програма и да го реконструираме. Той си е отделна сграда заради изискванията за безопасност и се намира встрани от административната сграда на реактора, където се намират някои от лабораториите. Между двете сгради има топла връзка на втория етаж, която е с контрол на достъпа. Реално това са две отделни сгради. Ремонтът на покрива беше на административната сграда, която е долепена до залата, в която се намира реакторът. Няма никаква връзка между ремонта на покрива на административната сграда и нещо, което може да се случи на покрива на реакторната зала.

Там, където беше направен ремонт на покрива, няма абсолютно нищо. Има едно подпокривно пространство, което просто конструктивно е направено. Там няма никакво оборудване, нищо, което да се контролира и нищо, което да изисква наблюдение. Аз знам, че Д. се е качвал веднъж на покрива с помощник-директора инженер В. Б. и още двама колеги, да направят снимки на откъснатата ламарина. Знам, че инженер Б. след това се е качвал с колеги-експерти от БАН, но не мисля, че Д. е бил тогава. Аз знам за едно качване. Директорът трябва да разреши качване на покрива. Моите спомени са, че Д. никога не е правил нещо, без да информира прекия си ръководител, ръководителят на ЯНЕУБ, директора или заместник - директора.

Спомням си времето в деня на събранието, защото когато ни събраха пред реактора след инцидента, всички разсъждавахме, че времето е доста приятно за м. февруари. Моите спомени са, че дори и през нощта температурите не са падали под нулата.

Въпрос на юрисконсулт В., свидетелят отговори: До капандурата на покрива се достига трудно. Пропуснах да кажа, че имаме правила да се качват винаги двама или повече хора, защото капандурата е тежка и един човек трудно може да я отвори. Аз си мислех, че е невъзможно. Достигането до подпокривното пространство се достига, като има две вертикални стълби, които са много неудобни /аз не съм се качвал по тях, защото нямам работа там/. Едната е около три метра и извежда до подпокривното пространство, другата също е около два-три метра извежда към капандурата. Там има и метална врата, която по принцип се заключва.

Д. беше много ценен експерт и беше ръководител на аварийния екип за ядрена безопасност. Той имаше най-висок достъп до всички помещения. Не знам как е успял да се качи, но ключ има на КПП-то, доколкото разбирам. Той между другото имаше достъп и до тези ключове, тъй като той отговаряше за физическата защита при отсъствие на титуляра. Трудно се качва човек на покрива. Имаше мое разрешение за достъп до тези ключове, защото по принцип някой трябва да има достъп, тъй като ако има събитие свързано с ядрената безопасност, ние сме длъжни да предприемем мерки и да информираме съответните органи, но такова събитие не е имало.

На въпроси на адвокат М., свидетелят отговори: От 1995г. на тази сграда

мисля, че това е бил единственият ремонт, на който аз съм свидетел. Не съм сигурен. Инженер В. Б., който е помощник – директор на Института, отговаряше за този ремонт. Не мога да кажа колко време продължи този ремонт, но мисля, че беше около месец, не повече. Относно какви материали и качването им е отговорност на помощник-директора, но това всъщност си е отговорност на фирмата. Те носят и гаранционна отговорност и дават гаранция за изпълнението. Не знам какви са материалите и какво точно се правеше на покрива.

Това, което знам от помощник-директора е, че покривът е бил е компроментиран не само където е била ламарината, а и на други места. Така че в крайна сметка е направен пълен ремонт на покрива административната сграда. Първоначално са направили едната част и след това са решили да го ремонтираме изцяло. Мисля, че към този момент тогава друг нямаше пълен достъп навсякъде.

На въпроси на адвокат Г., свидетелят отговори: Възложихме ремонта на покрива на административната сграда, защото заради падналата ламарина /която падна до наши колеги/ имаше опасност друго парче от ламарината да се откачи и застрашаваше живота на колегите. Беше наложително да се направи ремонт и от БАН отпуснаха пари.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетелите от залата.

СТРАНИТЕ/поотделно/: Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА писмените доказателства по делото.

СЪДЪТ, предвид липсата на други доказателствени искания, **СЧЕТЕ** делото за изяснено от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адвокат Г.: Моля да отмените обжалваното Решение на Директора на ТД на НОИ София-град, с което е потвърдено разпореждане издадено от длъжностно лице при същото поделение, с което е прието, че злополуката по декларация от 27.06.2023г., подадена от наследник на пострадалото лице Д. Д. е призната за трудова злополука. Считаю, че в хода на настоящото производство се установи безпротиворечиво, че липсва една от предпоставките конкретната злополука да бъде призната за трудова, а

именно Д. Д., се е качил на покрива, но това по никакъв начин не му е било възлагано от работодателя, както и не е било с цел да се извърши, каквато и да било дейност или каквото и да било друго в интерес на работодателя. Считаме, че най-малкото, поради липсата на тази предпоставка, злополуката не може да бъде призната за трудова такава. Моля за срок за писмени бележки. Моля да присъдите разноси на доверителя ми, съгласно списък, който представям, с преписи за другата страна.

Юрисконсулт В.: Моля да постановите решение, с което да отхвърлите жалбата. Считам, че по делото не бяха събрани доказателства, които да опровергават по категоричен начин извода на длъжностното лице, че се касае за трудова злополука. За да бъде прието, че е налице хипотезата на чл.55, ал.3, тоест умишлено увреждане на здравето /в случая довело до смърт/ следва да бъдат събрани категорични доказателства, че инцидентът е станал с категорична умисъл по волята на лицето. Такива доказателства и в съдебното производство не бяха събрани, поради което моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Моля за присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Адвокат М.: Моля да постановите Решение, с което да оставите жалбата без уважение. Считам, че същата е неоснователна и недоказана. Моля за срок за писмени бележки. Претендирам разноси за доверителката ми Г. Д.. Моля да ми бъде издаден незаверен препис от съдебния протокол.

Заинтересованата страна Г. Д.: Не желая да взема лично становище.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ПРЕДОСТАВИ препис от съдебния протокол на страните при поискване.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да представят писмени бележки в 10 - дневен срок от днес.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:00 часа.

СЪДИЯ:

СЕРПЕТАР: